

У панцерах, з мечами і щитами
Стоять далекі предки перед нами,
Хоч дивно нам дивитись на щити
З двадцятого століття висоти...

Щити, щити! Скількох ви заслонили,
Щоб не зійшли народи у могили!
Ми й мир утратили, і волі не знайшли,
Коли мечі в плуги перелили!..

Нехай же бачим наш одвічний Київ
І воїна при брамі Візантії,
Хай всі серця з'єднаються уміть
У щит Вітчизни — непоборний щит!

Текст наводимо по книзі [Ярослав Паладій. Абетка з історії України](#) . — МП «Пам'ятки України». Київ, 1993.